

Svar (25/5 99)

Erhvervsministeren (Pia Gjellerup):

Kommissionens opfordring til at skabe både lovgivningsmæssige og ikke-lovgivningsmæssige rammer for at skabe sikre betalings-systemer skal ses i lyset af, at der kun er ganske få lande i Europa, som har en lovgivning på området. På dette område har Danmark været foregangsland ved allerede i 1984 at vedtage en betalingskortlov.

Betalingskortloven opstiller nogle klare rammer for, hvorledes betalingssystemerne skal indrettes, og hvem der har ansvaret herfor, og hvem der hæfter ved fejl i systemerne og ved tredjemands misbrug. Herudover er der i loven etableret en særlig tilsynsordning med betalingssystemerne.

Forbrugerombudsmanden, som er tilsynsmyndighed efter betalingskortloven, har etableret en indberetningsordning, hvorefter udstederne af en række af de vigtigste betalingsmidler årligt skal give Forbrugerombudsmanden oplysning om, hvorvidt sikkerheden i systemerne fungerer tilfredsstillende. Ved akutte problemer skal Forbrugerombudsmanden straks orienteres. Forbrugerombudsmanden kan gribe ind, hvis systemerne ikke er betryggende indrettet.

Når man ser bort fra de anbefalinger, der angår strafferetten, har Danmark således i det alt væsentlige allerede gennemført de initiativer, som Kommissionen lægger op til. Det er derfor fortsat min opfattelse, at de seneste sager med misbrug af Dankort ikke bør give anledning til, at man fra politisk side tager særlige initiativer.

Jeg kan i den forbindelse oplyse, at Kommissionens meddelelse af 7. juli 1998 indeholder et udkast til en fællesaktion, hvis hovedformål er at beskrive de former for adfærd, der skal betragtes som strafbare i medlemslandene. Herudover indeholder udkastet endvidere bestemmelser om samarbejdet mellem medlemslandene og mellem organer i medlemslandene med henblik på bekæmpelse af svig og forfalskning i forbindelse med andre betalingsmidler end kontanter.

Endvidere indeholder Kommissionens meddelelse en opfordring til at træffe andre foranstaltninger til hindring af, at svig opstår. I denne forbindelse opfordres myndighederne til at skabe både lovgivningsmæssige og ikke-lovgivningsmæssige rammer til understøttelse af opfordringerne til sektoren for betalingsmidler.

Som det er understreget i Justitsministeriets besvarelse af 5. maj 1999, der var vedlagt min besvarelse af spørgsmål S 1937, drøftes Kommissionens udkast til en fælles aktion i øjeblikket i Rådets arbejdsgruppe vedrørende fællesskabsret og strafferet.

De spørgsmål, der rejses i Kommissionens udkast, indgår i Udvalget om økonomisk kriminalitet og datakriminalitet, der blev nedsat den 21. oktober 1997.

Spm. nr. S 2190

Til justitsministeren (21/5 99) af:
Peter Skaarup (DF):

»Hvad er ministerens kommentar til, at voldspakken bliver afvist af Højesteret i sager om vold mellem kærestere eller ægtefæller, som omtalt i Politiken fredag den 21. maj, herunder rigsadvokatens instruks til landets statsadvokater og politimestre om, at voldspakken som følge af Højesterets afgørelser ikke længere skal følges, og hvordan vil ministeren sikre, at voldspakken også på dette område slår igennem?«

Begrundelse

Der henvises til spørgsmål og svar på S 1995 som spørgeren mener, at ministeren må forholde sig til og om nødvendigt tage initiativer, der kan sikre, at voldspakken også kan slå igennem på dette område.

Svar (28/5 99)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Jeg kan henvise til mit svar af 19. maj 1999 på spørgsmål nr. S 1995 og blot føje til, at regeringen - som tidligere oplyst over for Folketinget ved flere lejligheder - ikke har aktuelle overvejelser om at foreslå ændringer af straffeloven med henblik på yderligere skærpelse af straffen for vold.

Jeg vil i øvrigt erindre om, at Straffelovrådet på baggrund af folketingsvedtagelse nr. V 16 i forbindelse med forespørgselsdebatten om volds-kriminaliteten i Danmark den 10. december 1998 har til opgave at foretage en samlet